

Najprej en lep pozdrav!

Kaj bi naredil, če ti bi rekel, da se bova skupaj učila moliti? Si že kar predstavljam tvojo reakcijo: moliti? A si zmešan? Veliko pomembnejših reči me čaka, da jih naredim. Prisluhni: prosim vzemi si vsaj malo časa in prisluhni. Kaj je tisto, kar je res potrebno storiti? Kot prvo se moraš osvoboditi, moraš prevetrili, svoje predstave o tem kaj je molitev – to je očitno! Šele potem lahko začnemo resno in odgovorno potovanje. Vse to se seveda tiče le tistega, ki bi rad bil Jezusov sopotnik, ki bi rad hodil za Jezusom. Za Jezusovega prijatelja je molitev čas osebnega stika z Bogom, je čas dialoga, odprtosti, izmenjave... Če tega dialoga ni, če te izmenjave in povezave začno »umirati«, začne umirati tudi naš odnos do božjega... in kmalu tudi Bog za nas postane mrtvi bog. Torej: hočeš slediti Jezusu? Da bi se lahko naučil moliti, da bi izboljšal svojo molitev, da bi znova vzpostavil stik z Jezusom, da bi se odprl dialog.. vse to je namen te drobne knjižice, ki se nahaja pred teboj. Tu bodo predstavljeni različni načini molitve – da bi končno skušali razumeti kaj molitev resnično je. Drugi korak pa je, da ti knjižica ponuja »kvalitetni« skok – da bi se naučil moliti ob Božji Besedi. Molitev, ki raste (začenja) ob Božji besedi imenujemo MEDITACIJA.

To je cilj, ki ni lahko dosegljiv, je pa cilj, ki ti lahko resnično pomaga k temu, da se tvoja vez z Jezusom popravi, izboljša,...

Strani, ki se bodo pred teboj odpirale so nastale tako, da si me povabili, da sodelujem v programu nižje osemletke v Bergamu.

Sedaj je pa na tebi, da se pustiš prevzeti Božji besedi, da te nagovori, da prežeme tvoje srce, da te navdahne, da bo vse tvoje življenje vstopilo v nov odnos, na drugačen nivo srečanja z Bogom.

KAJ JE PRAVZAPRAV MOLITEV?

Nekatere nepravilne, napačne, podobe (predstave)

V naših glavi se pogosto ustvarjajo podobe, ki niso pravilne, ki se ne skladajo z pravo naravo stvari. Tako npr. bi lahko nekdo menil, da je molitev nekaj kakor:

- a) **zdravilo, ki ga vzameš in pogoltniš:** torej molitev je zate nekaj, kar je v povezavi z neko boleznijo in z dejstvom, da je zdravilo nekaj kar je težko pogoltniti, kar človeku ni lahko početi. Iz take podobe sta možni le dve poti: ali boš molil kot nor (kadar bo »potreba«) ali pa se boš molitvi skušal na vsak način izogniti.
- b) **Žeton, ki ga vržeš v avtomat:** molitev je torej zate nekaj magičnega... moliš samo takrat ko je potreba... vržeš žeton in že je tu rešitev.

Tako smo prispeli do prve stvari, ki bi jo bilo potrebno narediti: OSVOBODI SVOJ RAZUM VSEH TEH PODOB, KI SO SE NABRALE V NJEM. PODOB, KI NEGATIVNO VPLIVAJO NA TVOJ ODNOS DO MOLITVE – NA TVOJE PRESOJANJE KAJ JE MOLITEV IN KAKŠNA NAJ BI BILA.

Kaj torej pomeni moliti?

1. Moliti pomeni – ustaviti se!

Gotovo si že kdaj sledil tekmovanju Formule 1. Mene zmeraj prevzame: te neverjetne hitrosti, neverjetne sposobnosti voznikov in ta tehnologija, ki je vsako leto nova, drugačna... Vendar za vse tekmovalce velja (že toliko let) isto in vedno isto pravilo: vsake toliko se morajo ustaviti v boksu in narediti t.i. PIT-STOP. Dobesedno bi to pomenilo: ustaviti se ob »vodnjaku«. V boksu se menjuje gume, napolni gorivo, prekontrolira morebitne napake... vse to le zato, da bi varno in tudi na najboljši (najhitrejši čas) način tekmovalec dosegel cilj.

Nekaj podobnega naj bi bila molitev v človekovem življenju. Tudi človek se mora vsake toliko ustaviti in poskrbeti zase, da se napolni, prenovi, obnovi, da dobi novih moči... Kateri je tisti

vodnjak, iz katerega naj črpamo to moč oz. ob katerem naredimo svoj pit-stop? Ta vodnjak je Jezus. Molitev je tvoj postanek, tvoj pit-stop pri Jezusu. Se spomniš kaj se je zgodilo (kaj se je dogajalo) ob vodnjaku, ko se je Jezus srečal z neko Samarijanko (glej. Jn 4)? Žena se je ustavila ob vodnjaku, da bi zajela fizične vode, odkrila pa je notranjo vodo – Jezusa Kristusa.

Tako se pred nami postavi veliki cilj: potrebno se je naučiti upoštevati in izvajati svoj pit- stop!

En dan z Jezusom – in odkritje velike skrivnosti.

BESEDILO IZ LUKOVEGA EVANGELIJA

Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« (prim. Lk 11,1)

Neverjetno! Jezus svojim prijateljem odkriva skrivnosti molitve. Jezus je delil svojo družbo skupaj z učenci, vse dneve, vse stvari – učenci so Jezusa dobro poznali, saj so veliko časa preživeli z njim. Velikokrat pa se jim je zgodilo, da so ga zjutraj ko so ustali iskali – pa ga niso našli. Le kje je?

Dogajalo se je, da se je kdo izmed učencev med nočnim spanjem zbudil in opazil, da je Jezusovo ležišče prazno. Le kje je Jezus? Lahko si zamišljate kako so ga učenci začeli iskati in ko so ga našli so bili njihovi obrazi zelo presenečeni – očitno je bilo nekaj v Jezusovem življenju, česar jim ni takoj dal, povedal in jim izročil.

Končno so se dokopali do skrivnosti: zgodaj zjutraj ali že celo ponoči – včasih celo celo noč je Jezus šel na samotni kraj in je tisti čas prečel v molitvi.

Tako smo se dokopali do Jezusove skrivnosti: MOLITEV! Jezus je preko molitve stopal v notranji dialog z Očetom in se z njim poistovetil.

Pomisli! Kaj vse je en Jezusov dan vseboval: govori, ozdravitve bolnih, učenje apostolov, ... vse to mu je uspelo in je lahko delal le zato, ker si je znal vzeti čas zato, da je lahko bil skupaj s svojim Očetom.

Neverjetno, vendar resnično – celo Jezus je poznal kaj pomeni pit-stop! Jezusov pit-stop je bil prostor, kjer se je Jezus v molitvi srečal z Očetom. Tu si je napolnil in nabral novih moči, da je lahko toliko dobrega in lepega naredil čez dan.

Skupaj z učenci sedaj tudi ti ponovi besede: »Gospod, nauči me moliti!«. Kar pomeni: Gospod, pomagaj mi, da tudi jaz naredim svoj pit-stop!

Pomagaj mi, Gospod, da se tudi jaz ustavim on tebi – napolni me s svojo bližino.

2. Moliti pomeni spustiti se v lončarjevo delavnico

PRISLUHNI ODLOMKU IZ KNJIGE PREROKA JEREMIJA

Beseda, ki se je zgodila Jeremiju od GOSPODA, rekoč: »Vstani, pojdi v lončarjevo hišo; tam ti bom naznanil svoje besede.« Šel sem torej v lončarjevo hišo in glej, lončar je ravno delal pri lončarskem kolovratu. Kadar se mu je posoda, ki jo je oblikoval iz gline, v roki pokvarila, je iz nje naredil drugo, kakor se je lončarju zdelo prav. (Jer 18,1-4)

Pred teboj je še en način ki ti lahko pomaga odkriti kaj je pravzaprav molitev. V Jeremijevi knjigi najdemo zanimivo pripoved. Poglejmo si jo od blizu:

a) tu je najprej neko povabilo: **VSTANI, POJDI V LONČARJEVO HIŠO**
Lončarjeva hiša je podoba Božje delavnice. Tam kjer je Bog na delu ima človek možnost vstopa. Še več, Bog sam vabi človeka, naj vstopi.

Nekaj neverjetnega: Bog ima na stežaj odprta vrata, da lahko vstopimo v njegovo delavnico. Celo vabi nas naj vstopimo. Božja delavnica je svet v katerem živimo. Moliti pomeni vstopiti, potopiti se v to delavnico. Bog te vabi: »vstopi, vstopi, pridi bližje in poglej!«
Moliti pomeni vstopiti v božjo delavnico – nekam kjer je Bog na delu – pomeni vstopiti v njegov svet.

b) potem je tu neka obljuba - **TAM TI BOM NAZNANIL SVOJE BESEDE**
Bog te vabi, da vstopiš v njegovo delavnico ker ti ima nekaj povedati (ker bi ti rad nekaj povedal); Bog bi ti rad nekaj pokazal in ti naročil tudi nekaj storiti. V molitvi je gonilna sila vedno Bog, ne človek.

c) za vstop v lončarjevo delavnico je potrebno – **VSTATI IN SE ODPRAVITI**
Nikoli ne bomo vstopili v lončarjevo delavnico, če se ne bomo zganili in se odpravili na pot. Potrebno se je odločiti, da gremo na pot. Tako je z molitvijo: predenj molitev sama po sebi zaživi se je nanjo potrebno pripraviti – samo tako lahko vstopimo v Božji svet, v Njegovo delavnico. Začeti moliti se ne da kar tako – na enkrat. Potrebno se je odločiti in potrebno se je sebe kot celoto vključiti v molitev.

d) kaj početi v lončarjevi delavnici? – **VSTOPI IN GLEJ (OPAZUJ)**
Ko se je Jeremija spustil v lončarjevo delavnico so pred njega stopile dve nalogi: moral je opazovati in poslušati. Molitev je ravno to: znati prisluhniti in opazovati – gledati. Prisluhniti temu, kar ti ima Bog sporočiti in opazovati ter gledati čudovita Božja dela, ki so sad njegovih rok. Kaj je pri tem pomembno? Samo ena stvar: ljubiti, hoteti dobro! Ko moliš se potopi v zavest in se zavedaj koliko dobrega hoče Gospod, kaj vse hoče in kako ljubi vse nas.

e) Kaj iz vsega tega izide? - **SREČANJE Z BOGOM!**
Nekaj povsem neverjetnega, posebnega. Bog se ti bo razkril. Pustil bo, da boš ugledal njegov obraz, da boš z njim lahko spregovoril in v njemu odkril svoj obraz.
Še nekaj več kot le to: v tem srečanju boš tudi ti kakor glina na vretenu, kjer te Bo bog ponovno oblikoval in te vzel v svoje roke. V molitvi se človek izroča v Božje roke, da ga te obnovijo, mu dajo trdnejše strukture, da ga ohrabrijo in polepšajo.
Tako boš ob takih srečanjih vedno bolj postajal podoben Njemu: odkril in prevzemal boš nase njegov način razmišljanja, njegov način gledanja in videnja stvari in drugače zrl na dogajanje na svetu. Pusti se oblikovati, naj te prenovi, obnovi...

3. Molitev - Požiranje Božje besede?

Predstavljajte si, da se po napornem dnevu vrnete domov in da vas na mizi čaka cel kup hrane: njoki, pasticcio, torte različnih vrst, sladoledi... skratka zvrhana miza. Kot lačen volk popadete pripravljeno!

Nekaj podobnega je pri molitvi. Ko se nanjo pripravljamo je prav, da imamo ravno ta vidik pred očmi: v molitvi zauživamo zelo hranljivo jed. Kakšno jed? Jed Božje besede.

Naj ti o tem spregovorita dva odlomka:

Prvi je iz Jeremija

*Če so prišle tvoje besede, sem jih požiral,
tvoja beseda mi je bila v radost
in veselje srca,
kajti tvoje ime je priklicano name,
GOSPOD, Bog nad vojskami. (Jer 15,16)*

Drugi odlomek je iz Ezekiela:

Ti pa, sin človekov, poslušaj, kar ti govorim! Ne bodi uporen kakor ta uporna hiša! Odpri usta in jej, kar ti dajem!

Videl sem: glej, roka se je iztegnila k meni in glej, v njej je bil knjižni zvitek.

Razvil ga je pred menoj; bil je popisano na prednji in na zadnji strani. Na njem so bile zapisane žalostinke, tožba in bolečina.

Rekel mi je: Sin človekov, jej, kar ti je ponujeno! Pojej ta zvitek, potem pojdi in govori Izraelovi hiši!

Odprl sem usta in dal mi je jesti ta zvitek.

Rekel mi je: Sin človekov, nasiti si telo in si napolni notranjost s tem zvikom, ki ti ga dajem! Použil sem ga in v ustih mi je bil sladek kakor med. (Ezk 2,8-3,3)

Bog se je Ezekielu razodel in mu ponudil zvitek za užitje. To je bil zvitek njegove Božje besede. Ezekiel ga je zaužil in okusil kako sladka je ta Beseda.

Tudi k tebi prihaja ta zvitek. To je Božja beseda. Čaka te, da jo zaužiješ. Pripraviti si pojedino Božje besede – to je pravzaprav molitev.

Psalm 119 – zelo dolg psalm, ki se začne po črkah hebrejskega alfabeta je tak izraz molitve. Moli skupaj s tem psalmom.

*Odpri mi oči, da bom gledal
čudovita dela tvoje postave.
Jaz sem tujec na zemlji,
ne skrivaj pred menoj svojih zapovedi.
(Ps 119,18-19)*

NAREDIMO POVZETEK:

Molitev je tvoj PIT-STOP, ko se ustaviš in napolniš ob Jezusu.

Molitev je vstati in vstopiti v lončarjevo hišo.

Molitev je priprava jedi Božje besede.

KAKO MOLITI?

Razumem te, ko se sprašuješ: kako naj naredim ta PIT-STOP? Kako naj se odpravim v lončarjevo delavnico? Kako naj si pripravim to pojedino Božje besede? Ali če skušam tvoja vprašanja skrčiti: kako naj molim? Tako kot za vsako stvar, ki jo hočemo dobro izvesti in narediti je potrebno imeti (držati se) dobre metode. Da, prav si slišal; potrebno je najprej vzeti dobro metodo. K molitvi spada tudi uporaba možganov, racionalnosti.

Povabim te, da vzameš na pot, ki ti bo pomagala odgovoriti na vprašanje kako moliti, šest stopenjsko lestev. Na vsakem klinu te lestve se boš kaj novega naučil in spoznal.

PREDPRIPRAVA

Začenjamo z prvima dvema klinoma.

VSTANI IN ODPRAVI SE

Da bi lahko vstopili v lončarjevo delavnico je potrebno vstati in se odpraviti na pot. Kaj pravzaprav to pomeni in kam se je pravzaprav potrebno odpraviti?

To pomeni, da se je za molitev potrebno najprej **ODLOČITI. Odločiti za molitev, odločiti se, da se boš odprl stiku z Jezusom. Ti si ta, ki moraš narediti odločitev!** Molitev ne more biti posledična želja nekoga drugega, prisila neke tretje osebe. Četudi si sam se srečal z molitvijo preko tvojih staršev, katehetov, vzgojiteljev ali starih staršev, ki so te vabili, da začneš moliti, je sedaj čas, da odločitev za to narediš sam. Pomembno je, zelo pomembno je, da si nekaj želiš sam storiti.

Ko se boš odločil, da hočeš moliti, tedaj vstani in se odpravi - vendar ves, kot celota- tak kot si! In kam naj greš? Jasno, v lončarjevo delavnico! Kaj ta izraz pomeni?

Tu so trije možni pomeni:

1. Vstani in se odpravi V CERKEV:

Da bi lahko molil si moraš izbrati primeren prostor, kraj molitve. Tak, da bo tam lahko res zbranost!

Kraj molitve ti mora omogočiti, da se boš lahko podal v Jezusovo prisotnost in da boš lahko tam v zbranosti in tišini. Sedaj razumeš, da za molitev ni ravno vsak kraj najbolj primeren. Moliti sredi trušča na ulici, med množico ljudi ni ravno najbolj primerno okolje; ravno tako ne na kakšni prometni ulici ali križišču. Kateri kraj je torej primeren za molitev?

Gotovo je to CERKEV. Tu je Jezus prisoten v evharističnem zakramentu. Tu je prvi pomen tega kar nosi v sebi izraz »lončarjeva delavnica«.

Vprašal me boš – kaj pa je CERKEV? Preberi sledeč odlomek iz evangelija:

Prvi dan nekvašenega kruha, ko so žrtvovali pashalno jagnje, so mu rekli njegovi učenci: »Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel pashalno jagnje?« Tedaj je poslal dva izmed učencev in jima rekel: »Pojdita v mesto in naproti vama bo prišel možki, ki bo nosil vrč vode. Pojdita za njim in tam, kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: »Učitelj pravi: Kje je moj prostor, kjer bi jedel pashalno jagnje s svojimi učenci?« In pokazal vama bo v nadstropju veliko jedilnico, pripravljeno in urejeno; tam nam pripravita.« Učenca sta odšla. Prišla sta v mesto in našla, kakor jima je povedal, in sta pripravila pashalno jagnje. (Mr 14,12-16)

CERKEV torej je (tu je govora o stavbi in ne o ljudeh):

a) prostor z zakladom

to je prostor, ki je pripravljen, v nadstropju... je prostor, pripravljen za Gospoda, to je nek čisto drugi svet, saj nosi v sebi najbistvenejši element (zaklad): Jezusa samega.

b) dvorana zadnje večerje

na tem kraju se učencem prikaže Jezus po vstajenju, prej pa z njimi obhaja Pashalno večerjo. To je kraj, kjer je bila postavljena mašna daritev – evharistija, ki se je nadaljevala in potrjevala v daritvi na križu in znova potrdila z Jezusovo prisotnostjo na tem istem kraju po vstajenju.

So torej kraji in prostori, kjer se lahko srečaš z Jezusom, posebej to velja za cerkev. Zgodi se, da ne bo možno iti v cerkev in tam moliti – takrat vedi, da lahko moliš tudi drugje, na kakšnem drugem kraju, kjer je prisotna tišina. Za tak kraj lahko vzameš svojo sobo, tudi tam lahko v zbranosti in tišini poteka molitev. Dobro je, če si sobo temu primerno prirediš, da npr. v kot sobe postaviš kakšno sveto podobo ali križ ali kakšen drug simbol, ki kaže na Jezusa.

2. Vstani in se odpravi V SRČIKO TVOJEGA SRCA:

Tu se srečamo z drugim pomenom, kaj pravzaprav pomeni iti v lončarjevo delavnico. Prvi pomen tega izraza se nanaša na cerkev, drugi pa na tvoje srce. Za molitev je prav, da upošteva oba momenta: iti v cerkev, vendar tudi drugi moment – spustiti se srčiko srca.

Vendar bodi pozoren – potrebno je odgovoriti na naslednje vprašanje:

KAJ PREDSTAVLJA SRCE?

Tu ni mišljeno srce, kot mišica, ki poganja kri in omogoča, da življenje teče dalje. Tudi ni mišljeno srce le kot del človeškega telesa.

Tudi ni to le srce, ki je kraj čustvovanja.

Včasih se najde kakšen grafit podoben temu:

SRCE, KI GA JE PRELUKNJALA PUŠČICA

Bodi pozoren, pazi!

Srce pri človeku predstavlja:

- a) najintimnejši, skrivni kotiček človeka
- b) središče iz katerega izvirajo odločitve

Iz tega kraja se vsa dejavnost usmerja in načrtuje...

TOREJ!

Čas je, da vstaneš in se odpraviš na pot v srčiko tvojega srca, v tisti najintimnejši kotiček samega sebe in v središče iz katerega prihajajo odločitve.

Preberi kaj Jezus naroča v tem odlomku iz evangelija:

»In kadar molite, ne bodite kakor hinavci. Ti namreč radi molijo stoje po shodnicah in vogalih glavnih ulic, da se pokažejo ljudem. Resnično, povem vam: Dobili so svoje plačilo. Kadar pa ti moliš, pojdi v svojo sobo, zapri vrata in moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem. In tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil. (Mt 6,5-6)

Srce je tista soba o kateri je govora v evangeliju, tam je kraj, kjer se lahko srečaš s svojim Bogom. Da bi molil je torej potrebno se ves potopiti v svoje srce in se srečati s tistim najbolj globljim v sebi.

Kako naj vstaneš in se odpraviš na pot v to sobo, v ta najintimnejši kotiček, na ta kraj od koder izvirajo odločitve?

Tu so predstavljene štiri možne poti:

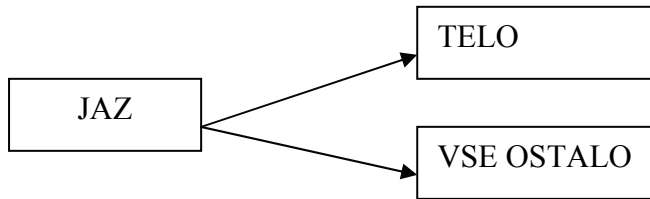
- a) zbranost
- b) koncentracija
- c) izpraznjenje samega sebe
- d) vstopiti v tišino

PRVI KLIN (STOPNIČKA) – VSTATI IN SE NAPOTITI V GLOBINO SRCA

a) ZBRANOST

1. *»pojdi v svojo sobo«*

Ostani v svoji sobi. Pazi na nevarnost: da boš kje drugje – to je nevarnost raztresenosti. Ko se boš oddaljil iz svoje hiše, si že drugje.

Kako velika je ta nevarnost! Tako hitro se zgodi, da je sicer človek fizično na enem mestu, pa je v mislih drugje, misli begajo naokrog.. še huje pa je, da se v človeka naseli misel, da sta duh in telo človeka ločena (in da jih ni vzeti za enoto).

V molitvi se je potrebno postaviti ves v sobico tvojega srca.

Molitvena drža naj bo taka, da je čim bolj aerodinamična, da boš lahko brez ovir prispel do srca.

2. »zapri vrata«

Ostani zaprt v hiši!

Premagaj skušnjava ,ki te bo vlekla, da bi šel ven iz hiše, da bi se tako raztresel in začel bloditi na okrog. Zapri vrata, tako, da te ne bodo motili drugi. Nihče naj ne vstopi in te moti. Postavi napisa na svoja vrata: ZASEDENO, NE MOTI!

b) KONCENTRACIJA

Poznamo koncentrate, pri katerih je neka vsebina skrčena na minimum. Bodi pa pozoren na nevarnost: RAZPRŠENOST. Ko se tvoje energije usmerjajo na vse strani, so že ušle iz vajeti.

Kako velika je ta skušnjava! Tako hitro se pustimo, da smo razpršeni na 100 strani, da smo košček tu, košček tam... tako hitro pa se zgodi, da se začnemo izgubljati, da se naša osebnost začne izgubljati.

BITI SPOSOBEN KONCENTRACIJE POMENI:

1. *truditi se zbrati vse svoje energije skupaj, držati jih navkup*

Nič od tega kar si ne sme manjkati pri tem, kar boš počel. Potrebno se je odločiti in vztrajati a tem, da skrbiš za enovitost duha, da zbiraš in ne raztresaš svojih sil.

2. *usmeri svojo pozornost na nek izbrani predmet:*

Koncentrirati se, pomeni usmerjati svojo pozornost k središču (centru), tako, da svojo pozornost usmerjamo k nekemu izbranemu predmetu. Koncentracija pomeni, da se trudimo izogniti beganju misli, izogibati se temu da bi se izgubili na tej poti molitve... Pomeni usmeriti svoje misli in jih ustaviti na nekem določen m predmetu, stvari.

3. *premagati skušnjava, ki nas hoče raztresti, da ne bi naredili tega, kar hočemo storiti*

Zmeraj se bo našlo nekaj, kar bo skušalo odvrniti tvojo pozornost od tistega, kar si i določil, da boš počel. Zmeraj bo kaj lepega ali kaj posebnega padlo v tvoje oko, samo, da se bo pozornost obrnila drugam (usmerila). Naučiti se je potrebno kako lahko premagamo vse te posebnosti in privlačnosti ,ki nas hočejo obrniti stran od našega cilja.

Ko človek začne igro, se je mora držati in tudi vseh njenih pravil, če hoče, da je igra pravilna in fer.

KONCENTRACIJA JE POT K CILJU. POMAGA NAM, DA OHRANIMO SMER IN JASNOST TEGA, KAR HOČEMO DOSEČI.

c) IZPRAZNENJE SAMEGA SEBE

K razumevanju tega izraza naj nam pomaga krajša zgodbica:

SKODELICA ČAJA

K nekemu znanemu japonskemu modrecu je prispel univerzitetni profesor, da bi ga vprašal nekaj vprašanj. Modrec ga je naprej postregel z čajem. Skodelico mu je do vrha napolnil, se obrnil k njemu se mu prijazno smejal. Profesor se ni mogel načuditi modrečevi kretnji, ki je šla čez vse okvire lepega vedenja (bontona). Nekaj časa se je delal kakor da ga to ne moti, nato pa ni mogel več zdržati in je rekel: »prepolna je, saj se iz nje ne da piti!«. Modrec mu je odgovoril: »ti si tak kot ta skodelica! Tako poln si lastnih misli, svoje kulture, svojih predsodkov in kompleksov... kako lahko prideš k meni in pričakuješ naj ti spregovorim o moji modrosti. Za modrost je potrebno imeti odprto, preprosto srce – izpraznjeno srce!«

Nevarnost: da smo že polni! To je takrat, ko je že vsega dovolj.

Tudi skodelica tvojega srca je pogostokrat prepolna in nabasana, da bi lahko še kaj sprejela vase.

POTREBNO JE, DA SE SKODELICA IZPRAZNI.

Da lahko Bog vstopi v sobico tvojega srca, je potrebno, da je ta soba pripravljena, da je izpraznjena, da so iz nje odstranjene vse stvari, ki so našarjene v njej.

d) VSTOPITI V TIŠINO

Nevarnost. Ko hrup začne obvladovati moje življenje.

Pomisli samo na diskoteke, na stadione, na razne bare, na igralnice, na križišča....

Zakaj je hrup (trušč) tolikšna nevarnost? Zakaj?

- vpliva na tvoje telo (na sluh, srce, živčni sistem...)
- odvrača te stran od tišine in onemogoča, da bi se resnično lahko poglobil vase

Obstajata dve vrsti hrupa:

1. hrup , ki prihaja od zunaj:

ko ti govoriš

ko drugi govorijo

ko pade pisalo na tla

ko si brišeš nos

ko brskaš in iščeš, ko delaš

ko zaslišiš glasbo in daljave...

2. hrup, ki prihaja iz tebe:

ta hrup ni tako opazen in slišen kot tisti, ki prihaja od zunaj.

To je dolgčas

Prezaposlenost

Nemiren duh

Vznemirjenje

Potrebno se je otresti vsakega hrupa, ki nas usmerja stran od tega, da bi prisluhnili Božjemu glasu!

Tako obstajata tudi dve vrsti tišine:

1. zunanja tišina: to je najlažje doseči; zahteva le voljo in vztrajanje.
2. notranja tišina: ta je težja, zahtevnejša – do te ne pridemo le z voljo, pač pa se zanjo zahteva nenehna vaja in vztrajnost.

KO ZAČNEMO MOLITI JE DOBRO DA SE UMAKNEMO V PUŠČAVO

Puščava je simbol:

- tišine
- samote
- kraj srečanja z Bogom

Tako smo prišli do prvega klina metode molitve (k meditaciji): zbranost, koncentracija, izpraznenje in ustvarjanje tišine 84 načini, da izrazimo isto stvarnost).

Govora je torej o odločitvi, da se spustiš na kraj, kjer se boš pripravljen srečati z Bogom. Na to pot (v globino svojega srca) se moraš odpraviti ves – kot celota.

3. Vstani in se odpravi V SREDIŠČE BOŽJEGA SRCA

Končno smo prispeli še do tretje razlage kaj pomeni spustiti se v lončarjevo delavnico. Najprej smo rekli, da to predstavlja cerkev, nato, da je to podoba tvojega srca, sedaj pa bomo odkrili še temeljnejšo podobo – to je: BOŽJE SRCE.

Spusti se v globino svojega srca. Tam boš našel Jezusa, ki ti bo spregovoril. Polagoma se ti bodo odprla vrata do Boga.

Ne pozabi! Molitev mora pripeljati do tega, da se boš sam potopil v Božje srce.

Ko se boš spustil v svoje srce in tam našel svoj mir, boš opazil, da so tam še neka vrata. To so vrata do **Božjega srca!** Bog te vabi, da vstopiš! To so vrata v lončarjevo delavnico!

Še neka druga podoba mi prihaja ob tem, ko razmišljam kaj je pravzaprav molitev. Gotovo si kdaj bil na kakšnem izletu kjer ste imeli vodiča ali na nekem potovanju, kjer si si sam organiziral npr. ogled kakšnih kulturnih znamenitosti. Molitev je namreč prav to: **molitev je neko super potovanje v globino Božjega srca, kjer moraš svoje oči in ostale čute pripraviti na to, da boš ob čudovitih stvareh, ki jih boš videl in srečal premišljeval ob tem!**

Smo se razumeli? Moliti pomeni iti na izlet v globine Božjega srca, na obisk čudovitih Božjih del.

Za doseg tega, da se odpraviš v cerkev ali da se spustiš v globine tvojega srca zadošča lastni napor; za vstop skozi vrata Božjega srca, pa lastne moči ne zadoščajo. Tu je nujno potrebno, da Bog naredi svoj delež. **Samo moč Svetega Duha te lahko pripravi, da boš sposoben vstopiti v Božje srce.**

DRUGI KLIN (STOPNIČKA) – KLIČANJE SVETEGA DUHA

To pomeni, da se postavimo pred Gospoda in se obračamo nanj, naj nam pošlje svojega Duha. Samo Sveti duha lahko pomaga in pripomore k temu, da pridemo v središče Božjega srca.

Poglej kaj je rekel Jezus o Svetem Duhu:

Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal. (Jn 14,26)

SVETI DUH:

1. učitelj – nas uči, da lahko razumemo
2. prišepetovalec – tisti, ki nas spominja na... obuja naš spomin, zgodovino...
3. vodnik – ta, ki vodi, pelje, usmerja nas, k večkrat zablodimo

Predlagam najkrajši vzorec, ki ga uporabljaj redno na začetku vsake tvoje molitve, za klicanje Svetega Duha in za razsvetljenje:

Pridi, Sveti Duh,
Napolni srca svojih vernih
In vžgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Obstajajo pa tudi druge možnosti za klicanje Svetega Duha – polagoma jih boš tudi te osvoji tako, da jih boš znal na pamet:

PESEM SLEDNICA

Pridi, pridi, Sveti Duh,
iz nebes na nas razlij
svoje lúči svetli sij!

Pridi, oče revežem,
ki deliš darove vsem,
pridi, srcem svetla luč!

Ti olajšaš nam bridkost,
ti si dušam sladki gost,
ti jih sládko poživiš.

V hudem trudu si nam mir,
v vročem dnevu hladen vir
in tolažba v žalosti.

O, ti luč preblažena,
daj, razsvětli srca vsa
zvestih svojih vernikov.
Saj brez tvoje milosti
človek poln je bednosti,
krivdi ne izógne se.

Duši madeže izmij,
kar je súho, spet zalij
in ozdrávi rane vse!

Upogni, kar upira se,
vse ogrej, kar mrzlo je,
vôdi vse, ki so zašli.

In sedméro vlij darov

v duše svojih vernikov,
saj ti v vsem zaupajo.

Za krepost plačilo daj,
srečno smrt in sveti raj,
v njem veselje vekomaj.

Dobro se je teh molitev naučiti na pamet. Ob molitvi in redni praksi, pa boš vedno znova odkrival, kako pomembno je začeti molitev z klicanjem Svetega Duha – ne le predenj moliš, pač pa pri vsakem delu in v vsaki življenjski situaciji.

Tako smo skupaj osvojili prve dve stopnički (prva dva klina na lestvi) – to sta načina, ki nas učita **osnovnih metod uvajanja v molitev**. To je nekaj, kar ne gre pozabiti, seveda, pa je molitev tudi nekaj, kar bi lahko potekalo brez te metode. Dva klina sta:

1. **zbiranje, koncentracija, izpraznjenje samega sebe, vstopiti v tišino**
2. **klicanje Svetega Duha**

Ne delaj teh dveh korakov z naglico in na vso silo. Potrebno si je za ta dva koraka vzeti čas. Od kvalitete teh dveh korakov bo odvisen potek celotne molitve in tudi njena globina (poglobitev).

Da bi nekako povzeli to, kar smo do sedaj povedali, se bomo za dosego tega poslužili še neke primerjave. Zmeraj bolj po hišah, stanovanjih, strehah blokov srečujemo antene, ki jim rečemo SATELITSKE, ki imajo neverjetno moč za lovljenje signala.

Tudi na začetku molitve je potrebno, da vklopiš tako satelitsko anteno, da boš lahko prisluhnil Bogu, da se boš lahko z njim dal na isto valovno dolžino. Najboljša valovna dolžina pa je Sveti Duh.

KAJ NAJ POČNEM V LONČARJEVI DELAVNICI? KAJ NAJ POČNEM MED MOLITVIJO?

POSLUŠANJE

Tako smo prispeli do tretje in četrte stopničke (klina).

Ali se še spomniš o čem smo govorili do sedaj? Prispeli smo v lončarjevo delavnico in vstopili v Božje srce – vendar kaj pa sedaj? Dva izziva sta pred teboj: PRISLUHNI IN OPAZUJ (GLEJ). Čemu naj prisluhnem, kaj naj opazujem?

Kratka zgodnica za lažje razumevanje:

Visoko v gorah je ležal star samostan. Pri vznožju gore pa je bila vasica. Ljudje so pripovedovali, da je v samostanu menih, ki veliko moli in ki, da zna odgovoriti na vsako vprašanje.

Nekega dne se je k temu menihu odpravil mlad popotnik. Odšel je na pot, ker je hotel najti odgovor na vprašanje: kako naj moli.

Pot je bila dolga in naporna, pa jo je opravil dokaj hitro, ker je bil še mlad. Vendar ko je prišel pred samostanska vrata in se najavil bratu vratarju ter povedal koga bi rad videl, mu je ta sporočil, da se menih ravno odpravlja na pot v dolino. Mladi mož je odhitel za menihom v dolino in na poti sta se srečala. Povedal mu je da ga išče in da bi se z njim rad pogovoril o nekem zanj zelo pomembnem vprašanju. Menih je že hotel začeti govoriti, ko sta na poti srečala berača. Bil je star, zguban, raztrgan in umazan, da je kar smrdelo od njega. Mladi mož je segel v torbo, beraču izročil zlatnik in se odpravil dalje. Menih pa se je ustavil, beraču izročil svoje edino premoženje, ki ga je imel s seboj – hlebec kruha, ki si ga je vzel za potovanje. Berač je bil presenečene, skupaj sta se usedla in pojedla hlebec. Začela sta

klepet in ta se je vlekel, vlekel in vlekel... Mladenič je stal na robu gozda in godrnjal. Končno sta se menih in berač poslovila in ko je menih skorajda začel temo z mladeničem so ju napadli razbojniki. Mladeniču so pobrali vse dragocenosti, beraču pa ničesar, saj ni imel ničesar pri sebi. Razbojnik, ki je meniha pregledoval, pa je začel godrnjati, da kakšen nesrečnež da je, da mora ravno on naleteti na meniha, ki nima nobene vrednosti pri sebi... kako da bo sedaj preživel otroke... in menih se mu je posvetil.. in spet sta govorila, in govorila, govorila... v mladeniču pa je vrelo. Končno je po nekaj urah dočakal , da se je menih prikazal (mladenič je namreč ta čas se malo umaknil in kratko zaspal). V rokah je nosil dve malhi, ki mu jih je izročil razbojnik.

Presenečeni mladenič ni mogel več zdržati. Takoj ko sta se odpravila na pot je menihu postavil svoje vprašanje: »Povej mi, kako naj se naučim moliti! Vedno ko začnem moliti iščem najboljših besed, ki bi jih izgovoril Bogu. Iščem takih stavkov, da bi bil Bog zadovoljen z mano in da bi ti stavki bili vredni njegove veličine!«.

Menih je malo pomolčal, nato pa spregovoril: »kadar moliš ne išči besed in stavkov... glej... srečala sva dva človeka... nihče izmed njiju me ni poznal, pa je vendar z menoj hotel imeti stik in se z mano pogovarjati... in jaz sem le poslušal in vidiš kako dolgo sva se pogovarjala... tako je tudi pri molitvi: ne glej kaj boš in kako boš kaj povedal, pač pa se nauči predvsem poslušati tisto, kar ti hoče Bog sporočiti – on te ima rad in mu ni vseeno zate, gotovo ti ima kaj povedati. In odšel boš obogaten iz takega srečanja!«

Torej ne kaj ti lahko daš, pač pa kaj lahko narediš – poslušaj!

Zanimiv ta mladenič, ne? Rad bi se naučil moliti: pa išče neverjetnih, lepih, primernih besed, ... besede, molitve, ki se jih je naučil kot otrok je prerasel. Išče nove kvalitete, v sebi nosi nemir, ker bi se rad dvignil na drugačen nivo molitve. Tak je kot si ti. Zanimiv je nasvet, ki ga prejme od meniha:

kadar moliš ne išči besed in stavkov... glej... srečala sva dva človeka... nihče izmed njiju me ni poznal, pa je vendar z menoj hotel imeti stik in se z mano pogovarjati... in jaz sem le poslušal in vidiš kako dolgo sva se pogovarjala... tako je tudi pri molitvi: ne glej kaj boš in kako boš kaj povedal, pač pa se nauči predvsem poslušati tisto, kar ti hoče Bog sporočiti – on te ima rad in mu ni vseeno zate, gotovo ti ima kaj povedati. In odšel boš obogaten iz takega srečanja!

Si razumel ta nasvet? KADAR MOLIŠ POSLUŠAJ, PRISLUHNI!

Razmem te, ko se sprašuješ: komu naj prisluhnem v molitvi? Poskušajva odkriti skupaj to Božjo neverjetno lastnost: BOG JE BOG, KI GOVORI!

Preberi, kaj o tem pravi Jezus:

*To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.
Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.
Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam.
Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta.
Iste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu.
To vam naročam, da se ljubite med seboj!« (Jn 15,12-17)*

Skušaj razumeti: maliki imajo usta, tako pravi psalmist, pa ne govorijo. Naš Bog pa govori! Tolikokrat je spregovoril na zelo različne načine.. tudi s teboj bi rad spregovoril.

Si odkril kaj posebnega v evangeliju, ki si ga ravnokar prebral? **Jezus je spregovoril: Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; VAS SEM IMENOVAL PRIJATELJE, KER SEM VAM RAZODEL VSE, KAR SEM SLIŠAL OD SVOJEGA OČETA.** Gospod torej ni gospodar, ki bi pred teboj skrival kar bi hotel narediti ali kar se hoče odločiti; je oče, ki je prosojen, iskren, je nekdo, ki po Sinu razodeva samega sebe, svoje misli, svoje načrte in to kar hoče storiti.

Da! Po Jezusu lahko prijatelji in bratje, ki se zbiramo okrog istega očeta in sicer na v ljubosumju in zavisti, ki bi skrivala stvari le zase; pač pa nam Jezus razodeva očeta in ga deli z nami: prihaja k nam, da nam pove, da imamo skupnega Očeta.

Ni skrivnosti med Sinom in Očetom – Jezus ti lahko razodene vse, kar je slišal od svojega Očeta.

JEZUS KRISTUS JE PRIJATELJ, KI BI MI RAD ZAUPAL SVOJE SKRIVNOSTI!

KAJ POSTANEM KADAR MOLIM?

NEKDO, KI POSLUŠA

Takole pravi evangelij:

Ko so potovali, je prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegove besede, Marta pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!« Gospod ji je odgovoril: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet.« (Lk 10,38-42)

Poglejmo, kdo so osebe dogajanja:

1. Jezus: nekdo, ki govori, ki ima nekaj povedati. Hoče zaupati svoje skrivnosti nekemu; je učenik, ki išče svojih učencev;
2. Marija: poslušša, vsa je prevzeta, da bi slišala to, kar ji hoče Jezus poročiti, je kot prazna vaza v katero pada vsaka Jezusova beseda in jo napolnjuje;
3. Marta: je tip človeka, ki dela vse mogoče stvari, vsa je vpeta v množino služenj...

KO BOŠ SAM ZAČEL MOLITI, SE IZPRAZNI KOT MARIJA, DA BO BESEDA BOGA PADLA VATE.

V MOLITVI SI PRIJATELJ, KI POSLUŠA JEZUSOVE BESEDE.

KAKO GOVORI BOG?

KAKO JEZUS SVOJIM UČENCEM IZROČA VSE KAR JE PREJEL OD OČETA?

Gotovo je dejstvo, da Jezus ne govori tako, kakor govorijo tvoji prijatelji – tako, da jih lahko zaznaš s svojimi telesnimi ušesi.

Ko Bog govori, se pri tem poslužuje raznih pripomočkov, raznih »kanalov«, kateri so:

1. SVETO PISMO

Med vsemi knjigami, ki jih imaš na polici, bi bilo zelo primerno, da bi najpomembnejše mesto zasedlo ravno Sveto Pismo. Vendar: **Kaj je pravzaprav Sveto Pismo?**

Prisluhni zgodbi za lažje razumevanje:

Nekoč je bil kralj, ki je imel pod seboj velikansko kraljestvo. Vladal je modro in preudarno, kraljestvo je tako zelo uspevalo. Kralj je imel tri sinove: Friderika, Jurija in Frančiška. Vse tri je vzgajal v jasnem in strogem duhu. Vendar so bili sinovi zelo različni med seboj: Friderik je bil zelo iznajdljiv in brihten imel pa je veliko pomanjkljivost, da je bil pohlepen. Jurij je bil močne postave, mišičast in se ni bal nikakršne preskušnje; žal pa je bil večkrat ošaben in prevzet. Tretji sin, Frančišek je bil bolj pesniškega tipa: lepe blond lase, pegast obraz, zale postave – simpatičen na pogled, uren in vesten. Bil pa je bolj umirjen.

Očetu so se iztekali dnevi zemeljskega življenja in začelo ga je skrbeti kako in komu naj preda svoje kraljestvo. Vse tri sinove je imel enako rad in ne bi rad z nasledstvom naredil med njimi spora. Premišljeval je, kako bi se odločil.

Nekega jutra je sklical k sebi vse tri sinove in jim zaupal svojo bolečino. »Dragi sinovi, ne morem se odločiti kako in komu bi zaupal nasledstvo. Vse tri vas imam enako rad in s svojo odločitvijo ne bi rad nobenemu dal prednosti, zato sem se odločil da vam vsem trem dam enako možnost. Pošiljam vas na potovanje, ki je polno nevarnosti in prepek – šli boste iskat izgubljeni zeleni smaragd.« Sinovi so se prestrašili, vedeli so namreč in poznali so veliko pripovedi o ljudeh, ki so se odpravili iskati Zeleni smaragd. Redko kateri so se vrnili nazaj.

Oče je ponovno spregovoril: »vem, da ste sposobni iti preko vseh nevarnosti, da ste pogumni in preudarni – zato vam zaupam, da se boste vrnili. Da pa ne bo to potovanje za vas usodno in da se ga ne boste bali, vam sedaj izročam na možnost tri stvari.« Odgrnil je pregrinjalo, ki je zakrivalo del mize in pod njim se je zasvetil: prekrasen meč, lepo brušen, popoln, svetlikajoč, skorajda tako bleščeč, da je slepil v oči; mošnjiček poln zlata in morska školjka. Oče je dvignil glavo k sinovom in jim rekel: »to so trije moji darovi. Kdor bo imel ta meč, ki se nikoli ne skrha, bo vedno varen pred sovražnikom; kdor bo prejel ta mošnjiček zlata, bo postal najbogatejši človek na svetu in kdor bo prejel to školjko bo imel moj zaklad – če si jo bo kdo naslovil k ušesu bo slišal vse moje besede od rojstva do danes. Sedaj pa je na vas, da si izberete dar, ki vam gre!«. Jurij in Friderik sta se le spogledala in zagnala vsak v svoj delež: Jurij je segel po meču, Friderik pa po mošnjičku. Frančišek je počasi se pomaknil k mizi in vzel školjko, ter si jo spravil v torbo, ki jo je nosil čez ramena.

Trije mladeniči so se poslovili od očeta in se odpravili na nevarno pot. Prva ovira, ki je trem mladeničem prišla na pot je bil gozd v katerem se skrival Malak svojo bando roparjev. Prvi je pred gozd prispel Jurij. Malak je takoj opazil prišleka in res mu ni bilo do tega, da bi zalega mladeniča, ki je povrh kazal še znake plemišva, spustil skozi gozd brez davka. Jurij pa je v svoji moči in vihravosti segel po meču in začel se je dolg in strašen boj z Malakovimi tovariši. Že med časom boja je prispel do gozda drugi brat – Friderik. Tudi tega je Malak opazil. Sam se je odpravil k njemu in zahtev od njega naj plača pristojbino, da sme skozi gozd. Začela so se pogajanja in barantanje: 100 zlatnikov za prehod, 120, 150, 170, 200... bilo je to dolgo in mučno barantanje.

Pod večer je prijezdil še najmlajši brat - Frančišek. Že od daleč je opazil boj in barantanje. Sam ni vedel kaj naj stori. Zato je segel v torbo po školjko in si jo prislonil k ušesu. Zaslišal je očetov glas: »Sin moj, vedi da se na žlico medu ulovi več muh kot na sod kisa!«. Mladenič je skočil s konja in začel nabirati sveže maline in borovnice ter iz njih pripravil osvežilno in čudovito dišečo pijačo. Šel je in jo iz vsega srca ponudil Malaku. Malak je bil osupel, še nihče v življenju mu ni ničesar podaril kar sam od sebe. Vedno je moral prisiliti koga, da je kaj dobil. Vprašal je mladeniča: »kako to, da mi ponujaš ta dar?« Mladenič mu je odgovoril: »rekli so mi, da si eden najpogumnejših bojevnikov tu naokrog, zato sem ti pripravil pijačo! Izvoli in pij, hrabri in velikodušni bojevnik!«. Malak je bil čisto iz sebe. »Še nihče mi nikoli ni rekel da sem velikodušen – fant, povej, kaj želiš in ti vse uresničim!« Frančišek je prosil za prehod skozi gozd, pa tudi za svoja brata, da bi tudi onadva bila spuščena skozi. Malak je držal obljubo ter jih popeljal na drugo stran.

Ko so bili proč od nevarnosti sta starejša brata takoj zadremala. Frančišek pa je še pred spanjem potegnul školjko k ušesu in prisluhnil: »Prisluhni, sin, star pregovor se glasi: rana ura, zlata ura!«. In Frančišek je zaspal. Vstal je zgodaj zjutraj, še pred prvim svitom in se odpravil na pot. Jutro je bilo mrzlo.

Kmalu se je Francišek srečal z drugo oviro. Prišel je do Močvirja preizkušenj. Ker je bilo še zelo zgodaj in je ponoči padla temperatura zelo nizko je bilo močvirje pomrznjeno. Francišek je tako brez težav prišel čezenj. Brata, ki sta vstala šele ko je sonce bilo zelo visoko pa sta naletela na veliko oviro. Močvirje je bilo živo in je pogrezalo ljudi vase. Tako sta se morala napotiti daleč, daleč naokrog, da sta prišla na drugo stran.

Francišek je tako uspešno prekorščil obe težavi, pred njim pa je bila že tretja: to je bilo Močvirje žalosti. Za prehod te ovire je bilo potrebno ogromno volje, vztrajnosti, moči in sposobnosti... mnogo tistih, ki so iskali izgubljeni smaragd je tu končalo svojo pot v obupu. Kako so potovali naši bratje? Jurij je zakoračil v močvirje s konjem, pa se je ta začel hitro pogrezati. Skočil je iz njega, pa ni koristilo, meč je bil tako težak, da je Jurija vlekel v brezdhanje brezno. Tega pa ni hotel odvreči. Friderik je pridivjal s svojo kočijo, pa je ravno tako končal v močvirju. Skočil je iz kočije, pa ga je mošnja zlatnikov začela pogrezati v vodo. Tako sta oba jokajoč končala na obrežji močvirja. In Francišek? Ta je počasi začel peš preko močvirja, bilo je zelo naporno in po ¾ dneva je začel izgubljati voljo. Močvirju ni bilo videti konca. Začel je tudi dvomiti v svoje sposobnosti. Da ni zgrešil poti, da se ne vrti vedno v krogu...? Vzel je školjko k ušesu in prisluhnil. Očetov glas je govoril: » Moj sin, zaupam vate. Ti si najdragocenejši zaklad na vsem svetu. Zaupam v tvoj pogum. Vztrajaj!«. Francišku so besede vlije moči in volje in je spet zakorakal naprej. Naslednji dan je bil mladenič ponovno na preskušnji. Utrujajoča por, vedno v nevarnosti, vse je pustilo svojo sled. Mladenič je ponovno vzel školjko k ušesu in prisluhnil. »nobena pot ni lahka, vsaka zahteva svoj trud! Če hočeš imeti nekaj od življenja, moraš tudi nekaj zanj zastaviti! Korajžno, moj sin; tisti, ki imajo velike načrte, prejmejo tudi velike moči!... poglobi se v svoje srce in odkril boš v njem neverjetne energije!« Ko je slišal te besede, je bil ponovno napolnjen z energijo in upanjem. Srce je vzplamtelo. Tako je prišel na drugo stran močvirja. Prav pred votlino v kateri se je nahajal Zeleni smaragd. Mladenič je po otroško zavriskal, stisnil k sebi školjko in zašepetal: »hvala ti, oče!«.

Sveto pismo je kot Franciškova školjka. V njem najdemo vse tiste pomembne stvari, ki nam jih je Bog namenil za naše življenje in zveličanje. Zelo pomembno je, da ga kristjan nosi vedno s seboj – vsaj v svojem srcu!

NE POZABI: KADAR BEREŠ SVETO PISMO TI PO NJEM GOVORI BOG!

2. BOGOSLUŽNI KOLEDARČEK:

Kaj je to? Gre za knjižico, ki ti pomaga, da lahko za vsak dan poiščeš odlomek iz Svetega Pisma, ki se tisti dan bere pri mašni daritvi. To ti lahko pomaga da boš bolje se pripravil na mašo, da jo boš globlje razumel in da boš od nje tudi nekaj odnesel.

Med mašno daritvijo nam je postreženo z gostijo Božje Besede. Prav je da takrat napnemo svojo fizična in duhovna ušesa, ter da prisluhnemo v globini svojega srca.

3. DUHOVNIK:

Preko duhovnika nam je Božja beseda oznanjena. On ti pomaga, da bi bolje in lažje razumel BB. Vedno, ko duhovnik pridiga ali ko si na duhovnih vajah, ti ravno preko njega Bog sporoča svoje sporočilo. Duhovnik je Božje orodje.

4. KNJIŽICA PREMIŠLJEVANJ:

Gre za knjižico, katere razmišljanja se nanašajo na Božjo Besedo. Premišljevanja ti bodo pomagala, da se boš v božjo govorico Svetega pisma bolj in bolj poglobil in da ti bo lažje spregovorila=te nagovorila.

KAKO PRISLUHNEŠ? KAKO POSLUŠAŠ TO, KAR TI BOG SPOROČA?

Poslušanji sta dve vrsti:

1. **poslušanje z ušesi (prvo branje)**
2. **poslušanje s srcem (drugo branje).**

Ti dve vrsti poslušanja tvorita tretjo in četrto stopničko meditacijske metode.

Zavedaj se, da je Evangelij kakor bomba, ki bi želela, da se raznese v tebi, da podre pregrade, poruši prepreke in da se vse umazanije odstranijo. Poišči načine, kako bi lahko omogočil, da bi ta bomba resnično zadela bistvo v tvojem srcu!

Da bi lahko Božja Beseda prišla do tvojega srca, mora vstopiti v globino tebe samega. Vstopiti mora v samo kontrolno sobo, tja, kjer se vse tvoje stvari odločajo.

Božja Beseda, ki jo poslušáš in bereš mora v tebi narediti nek kvalitetni prehod: **od poslušanja z ušesi - k poslušanju s srcem!** Kako pomembno je, da je ta prehod možen, da so poti proste in ne zablokirane, da na poti ni ovir ali da se kakšna steza kar izgubi pod nogami.

TRETJI KLIN (STOPNIČKA) – POSLUŠANJE Z UŠESI (prvo branje)

Po tem, ko si si izbral ali določil berilo (odlomek) za branje Svetega Pisma, je čas, da začneš BRATI. Vendar bodi pozoren – naj pri branju sodeluje:

- **TVOJA FANTAZIJA:** skušaj si stvari predstavljati. Ko boš bral odlomke se skušaj čim bolj vživeti v branje tako, da si boš pred očmi ustvaril predstavo o katerem govori branje. To, kar se ti bo pojavilo pred očmi je namenjeno temu, da se sedaj **PREMAKNE V TVOJO NOTRANJOST**. Skušaj se čim bolj vživeti v dogajanje (npr. vihar z Jezusom na morju).
- **PODČRTAJ SI TO KAR BEREŠ:** Podčrtaj in označi si besede, stavke, ki so te ob branju bolje zadele – se te dotaknile - ker preko njih se te hoče dotakniti Bog. Izberi si lahko besedo, stavek, frazo – še posebej pa vse tisto, kar se te resnično močno dotakne in te nagovori. Če pa si npr. na kakšnih duhovnih vajah, prisluhni tistemu ki je npr. pripravil meditacijo na neko temo. Dobro poslušaj, in skušaj razumeti kaj hoče povedati, dobro je, da si vsaj bolj pomembne stvari zapišeš.

VAJA:

Najbolje je kar poskusiti. Vzemi v roke besedilo iz Matejevega evangelija in ob njem meditiraj.

Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča.

Rekel jima je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.«

Takoj sta pustila mreže in šla za njim.

In ko je šel od tam naprej, je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je in ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim. (Mt 4,18-22)

Po tem ko si se umiril in se obrnil v svoji molitvi k Svetemu Duhu, sedaj vzemi v roke predvideni odlomek in ga počasi in mirno preberi. Podčrtaj si zate pomembne stvari in se skušaj vživeti v dogajanje ob Galilejskem jezeru: Simon in Peter, mreže ob morju, Jakob in Janez, oče Zebedej, čolni, ...

ČETRTI KLIN (STOPNIČKA) – POSLUŠANJE S SRECEM (drugo branje)

PRAVA IN PRAVILNA MEDITACIJA

a) **Kaj je to?**

1. kopanje: v meditaciji se je potrebno poglobiti, zakopati vase, iti na globoko. Potrebno je vzeti primerno orodje (kopača) in se dokopati do globin. Potrebno je, da se poglobimo v to kar beremo. Da ne ostanemo le na površju, pri tem pri čemer se ponavadi ustavi oko. Pač pa da gremo globlje, da pustimo, da nas besedilo nagovori še globlje, da odkrijemo še druge, globoke pomene tega, kar smo brali. Torej: ne ostati na površju!

2. streti lupino:

Ko meditiraš je tako, kot da bi pred seboj imel oreh. Do jedra oreha se boš prebil le, če boš strl lupino.

Lep Ruski pregovor se glasi nekako takole: Bog nam je dal veliko orehov, vendar nam jih ni strl. To je na nas!

Bog nam je naklonil veliko bogastvo, vendar pripraviti, dokopati se moramo do njega sami. Sami se bomo morali potruditi, da stremo lupino in pridemo do jedra. Podobno je z meditacijo Božje besede.

Meditacija je čas ko se trejo lupine, ko se čistijo jedra in ko se vrednoti tisto najpomembnejše.

3. prežvečiti vsebino:

Ko jemo moramo žvečiti, če hočemo stvari pogoltniti in jih primerno prebaviti. Tako je z večino jedi, ki jih zauživamo. Nekaj podobnega je potrebno narediti z Božjo besedo: potrebno jo je dobro prežvečiti, da jo končno lahko zaužijemo.

Prisluhni tej pripovedi:

Učenec se je nekega dne pritožil svojemu učitelji: »ti nam vedno pripoveduješ zgodbe, ne da bi nam jih razložil!«. Učitelj ga je pogledal in mu rekel: »kako bi se počutil, da bi ti jaz odtrgal sad, ki bi ti ga želele dati, pa bi ga prej sam prežvečil nato pa ponudil v hranjenje?. Nihče ne more namesto tebe odkriti pomena stvari, niti učitelj!«

Si razumel? Potrebno je, da se naučiš sam prežvečiti stvari. To pomeni preiščevati, razumevati, poglobljati se v... sam.

b) Kako naj jo izvedem?

1. predvsem se posveti tistemu **kar si podčrtal**. Skušaj si zapomniti posamezne izraze, večkrat jih ponovi... Zelo pomembno je, da se vate usedejo nekateri odlomki, izreki, besede iz Svetega Pisma.
2. nato **preiščuj, razmisli o teh frazah, besedah, stavkih**. To je čas, ki je namenjen temu, da bi dobro in prav razumel kar si bral in da tako lahko greš v globino stvari...
3. dobro je, če od tu naprej **poiščeš še druga vzporedna mesta v Svetem pismu, na katera se ta stavek ali vrstica navezuje**. Tako iz ene besede ali stavka nastanejo nove besede in stavki.
4. nato pa **pusti, da se vse to dotakne tvojega življenja – da se sreča s tvojimi življenjskimi okoliščinami, iskanji, ideali, potrebami...** Kaj ti te vrstice pripovedujejo, kam te usmerjajo, k čemu te vabijo, kaj hočejo v tebi spremeniti...

ZAPOMNI SI: po končani meditaciji ohrani spoznanja in nagovorjenost srca (te dragocene bisere) in jih skrbno varuj v kamrici svojega srca.

c) Zgled osebe, ki je dobro meditirala

To je Marija.

Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu. (Lk 2,19)

d) Tu so tudi nasprotniki molitve

1. **zasanjanost:** Kako hitro se zgodi, da ko se umirim, ko se zberem, ko je okrog mene in v meni tišina, da mi misli začno begati ali da ZASPIM! Najboljši čas za molitev je ravno zgodnje dopoldne. Ne pozabi, da je Božja beseda »luč tvojim nogam« in da ti bo pomagala razsvetljevati ves dan, zato začnimo zjutraj.
2. **naglica:** vse početi v naglici in nikoli se znati ustaviti. Da bi lahko meditiral se je potrebno ustaviti, si vzeti veliko časa in imeti veliko potrpežljivosti. Če se boš k meditaciji spravljal z uro v roki se zavedaj, da bo ta meditacija popoln polom.
3. **površnost:** iti samo toliko k stvari, da jo okusim, nikoli pa se vanjo ne poglobim. Da vse ostane le na površju. Če se ne poglobiš, če ne greš pod površino, če ne odrineš na globoko – to ni meditacija! Gre le za zanimivo branje ali nekaj, kar je le dotik mojega razuma...

KO TE VOZI POVRŠNOST

Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec je šel sejat. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo. Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega. Kdor ima ušesa, naj posluša!« (Mt 13,3-9)

GLAVNI IGRALCI

- a) **sejalec:** Ta sejalec mora biti malo nor! Koliko semena je bilo vrženega stran, za prazen nič! Seje, ne da bi preveril kam bo padlo seme!
Ti, Gospod, si ta sejalec – ti si ta, ki v obilju seješ semena tvoje beseda med nas, ne da bi ločeval in izbiral ugodne in neugodne zemlje!
- b) **seme:** To je močno seme! Počilo bo in vzkliko ter obrodilo svoj sad.
Resnično, Gospod, tvoja vsemogočna Beseda je to seme: ne bo se vrnilo k tebi, dokler ne obrodi želenega sadu.
- c) **4 vrste zemlje** – 4 načini kako poslušati

1. vrsta zemlje – pot

...nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale...

Je podoba tistega, ki ne posluša, niti z ušesi: je toliko raztresen, da ničesar ne sprejema, se ne more ničesar naučiti...

2. vrsta zemlje – kamnita tla

...je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo...

Je podoba nekoga, ki posluša, se navduši, vendar vse ostane le na površju – ne gre v globino.

3. vrsta zemlje – med trnjem

...Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo...

Je podoba nekoga, ki sicer posluša in sliši, vendar kaj ko je njegovo srce že zasedeno, v njem ni več prostora za Boga...

4. vrsta zemlje – dobra zemlja

...Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega...

Je podoba nekoga, ki posluša Božjo Besedo, se vanjo poglobi in ta najde v njegovem srcu prostor za bivanje in obrodi sad...

Gospod, prosim odpusti mi, ko se tvoja Beseda spušča k meni, pa naleti le na kamnito pot, ali le na trnje, ali seme pozobajo ptice...

Gospod, sedaj pa bi se ti rad izročil: spusti se k meni, nagovori moje srce, pomagaj mi, da se poglobim in pustim vrata srca odprta za tvoj doma – naj tvoja Beseda zaživi v meni in po meni – naj obrodim vreden sad.

Tako, si videl? Prava in pravilna meditacija je tista, ki ti pomaga, da se ob Božji besedi poglobiš – da Beseda seže v tvoje srce – in da ti pomaga ta ti s svojim življenjem – z vsem kar si – vstopiš v božje srce (srce Boga).

VAJA

NADALJUJEMO VAJO IZ 3 STOPNIČKE (poslušanje z ušesi) na 4 STOPNIČKO (poslušanje s srcem).

Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča.

Rekel jima je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.«

Takoj sta pustila mreže in šla za njim.

In ko je šel od tam naprej, je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je in ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim. (Mt 4,18-22)

Tu je primer kako lahko poglobiš svoj odnos do nekega branja, ki si ga izbereš:

Jezus je hodil: Jezus je tisti, ki prvi dela korake. Hodi okrog in išče. Hodi in vstopa v naše življenje, išče in išče...

Je zagledal: ne le da je videl dogajanje, ne le da je gledal z fizičnimi očmi; Jezus vidi v človeka. Njegov pogled izbira. Tudi tebe je pogledal....

Vidi ribiče: Koga vidi Jezus? Koga izbere? Izbere preproste in nič kaj posebne ljudi... Kdo sem jaz, kaj sem jaz, zakaj se Jezus ozira tudi name...?

Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi: to je Jezusovo povabilo, njegov predlog. Jezus išče, vendar zakaj? Rad bi zbral spet skupaj vso svojo družino. Pri tem potrebuje pomoč. Te ribiče je izbral, da bi postali ribiči na drugačen način... kaj pa jaz?

Takoj sta...: Odziv ribičev je bil takojšen. »Takoj« pomeni brez oklevanja in pomislekov. Koliko okoliščin, koliko izgovorov, koliko strahov, koliko izgubljenega časa...

Pustila mreže: da bi lahko šli za Jezusom je potrebno zapuščati. Kaj je tisto, česar se hoče za vsako ceno držati in od katerega nočem odstopiti, zakaj...?

V prostor spodaj zapiši svoja razmišljanja.

PO TEM, KO SEM POSLUŠAL, KAJ SEDAJ?

5. in 6. STOPNIČKA

ODGOVOR

Tako, prispeli smo do zadnjih dveh stopničk metode meditacije. Tu se postavi vprašanje: po tem, ko ti je Bog spregovoril po Božji Besedi, kaj sedaj? Obdrži povezavo z Bogom in nanjo odgovori. Tu se začne peta stopnička k pravi meditaciji.

PETI KLIN (STOPNIČKA) – MOLITEV

Po tem ko si kopal v globino, po tem, ko si vzel in shranil dragocene bisere, ki si jih našel, se sedaj pred teboj odpira nova dimenzija: **POGOVOR Z BOGOM**. Ne kakor da tega do sedaj ni bilo, vendar sedaj je čas, sedaj imaš stvari v sebi – po tem ko si poslušal – da lahko tudi iz sebe nekaj daš.

MOLITEV JE IZ OBLIČJA V OBLIČJE – POGOVOR Z BOGOM.

Zgodba na prijeten način to resnico pojasnjuje:

Starejši možakar je resno zbolel. Življenje je končevalo svoje zemeljsko potovanje. K umirajočemu je prišel duhovnik. Ko je ta vstopil v sobo je poleg bolnikove postelje, v neposredni bližini njegovega vzglavnika bil postavljen stol. Duhovnik je s starcem izmenjal par besed, nato pa ga je začelo zanimati kako to, da ima prazen stol tu poleg postelje in čemu služi.

Starec se je nasmehnil in duhovniku pojasnil, da si vedno predstavlja da na tem praznem stolu sedi Jezus sam. In da mu tako govori in ga posluša... Povedal mu je še, da je skozi leta svojega življenja večkrat trpel zaradi dejstva, ker mu je molitev bila v veliko težavo. Nekoč pa ga je nek njegov prijatelj opozoril na dejstvo, da je molitev pravzaprav pogovor z Bogom. In tako se je začelo. Od takrat naprej si je na stolu predstavljal Jezusa se z njim pogovarjal.

Minilo je nekaj dni, ko se je v župnišču pojavila možakarjeva hči, ki je prišla duhovnika obvestiti, da je oče umrl. »Samo za nekaj minut sem šla iz sobe in ga že ni bilo več. Ko sem prišla nazaj se ga našla v zelo čudnem položaju – glavo je imel položeno na stol, ki ga je hotel vedno imeti ob svoji postelji.«

Zanimivo. Tudi to ti lahko pomaga k tvoji molitvi:

Janez, učenec, ki ga je Jezus zelo ljubil, je ob zadnji večerji - tako je zapisalo Sveto pismo – slonel na Jezusovih prsih.

Janez je bi Jezusu zelo blizu, vstopil je v Njegovo srce in se v Njem naselil. Tako naj bi tudi mi vsi vedno bolj postajali Jezusovi prijatelji.

TRI POMEMBNE VSEBINE TVOJEGA POGOVORA Z JEZUSOM:

1. **ZAUPLJIVOST:** pomeni narediti prehod od JAZ-A k Jezusu. Pri Jezusu ne bo mej, tam je neverjetno obzorje, ki ti bo končno pomagalo da se vrneš spet k sebi – vendar drugačen, spremenjen.

2. **PREPROSTOST:** ko moliš ni potrebno izbirati besed, niti posebnih izrazov. Se še spomniš mladeničeve skušnjave, ki se je hotel naučiti moliti? Gospod ni učitelj slovenščine, ki bi prežal na vsako tvojo besedo, slovnico, skladnjo ali na izraznost...
3. **SPONTANOST:** ko moliš naj govori srce! Pustiti, da spregovori in da govori srce, tvoja globina, ne toliko ustnice... ni potrebno veliko besed; potrebno je biti le ti pred Njim!

RAZLIČNI NAČINI MOLITVE

1. SLAVILNA IN MOLITEV ZAHVALE

»Hvalim te o moj Gospod«

DRŽA: presenečenje, občudovanje, čudenje, hvaležnost...

IZRAZNOST: Kako čudovito! Hvalim te, Gospod za vse! Hvala, ti Gospod!

OSEBA IZ SVETEGA PISMA: Marija (Lk 1, 46-47: Moja duša povečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem zveličarju).

2. PROŠNJA MOLITEV

»Predte, Gospod, prihajam s prošnjo«

DRŽA: zaupanje, vztrajnost, zaupljivost.

IZRAZNOST: Prisluhni moji molitvi! Prosim te, Gospod! Prosim te za...!

OSEBA IZ SVETEGA PISMA: Ana (1 Sam 1,9-18: 1 Sam 1,9-18)

Ko so se v Šilu najedli in napili, se je Ana vzdignila; duhovnik Éli pa je sedel na stolu pri podboju GOSPODOVEGA svetišča. Z bridkostjo v duši je molila h GOSPODU in silno jokala. Naredila je zaobljubo in rekla: »GOSPOD nad vojskami, če se boš hotel ozreti na stisko svoje dekle in se me boš spomnil in ne boš pozabil svoje dekle ter boš dal svoji dekli potomca, ga bom darovala GOSPODU za vse dni njegovega življenja in britev naj ne pride na njegovo glavo.« In ko je dolgo molila pred GOSPODOM, je Éli pazil na njena usta. Ana je govorila v svojem srcu, samo njene ustnice so se premikale, njenega glasu pa ni bilo slišati, zato jo je Éli imel za pijano.

Éli ji je torej rekel: »Doklej boš pijana? Strezni se od svojega vina!« Ana je odgovorila: »Ne, moj gospod! Žena potrtega duha sem. Vina in opojne pijače nisem pila, temveč sem izlila svojo dušo pred GOSPODOM. Nikar ne imej svoje dekle za ničvrednico, kajti iz prevelike žalosti in bridkosti sem doslej govorila.« Éli je odgovoril in rekel: »Pojdi v miru! Bog Izraelov naj ti izpolni željo, ki si jo od njega želela.« Rekla je: »O da bi tvoja služabnica našla milost v tvojih očeh!« In žena je šla svojo pot, jedla je in njen obraz ni bil več potrta.)

3. MOLITEV OBŽALOVANJA

»Usmili se mene, grešnika!«

DRŽA: iskrenost, pogum, kesanje, opustiti stare stvari...

IZRAZNOST: Usmili se mene, Gospod! Prosim te za odpuščanje, Gospod!

OSEBA IZ SVETEGA PISMA: cestninar (Lk 18,9-14: Nekaterim, ki so zaupali vase, da so pravični, in so zaničevali druge, je povedal tole priliko: »Dva človeka sta šla v tempelj molit: eden je bil farizej, drugi cestninar. Farizej se je postavil in pri sebi molil takóle: ›Bog, zahvaljujem se ti, da nisem kakor drugi ljudje: grabežljivci, krivičniki, prešuštniki ali tudi kakor ta cestninar. Postim se dvakrat na teden in desetino dajem od vsega, kar dobim.‹ Cestninar pa je stal daleč proč in še oči ni hotel vzdigniti proti nebu, ampak se je tolkel po prsah in govoril: ›Bog, bodi milostljiv meni grešniku!‹ Povem vam, ta je šel opravičen domov, oni pa ne; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«)

4. PRIPROŠNJA

»Prosim te za...nekoga«

DRŽA: podeliti, želeli dobro vsem, zaupanje, občutljivost za svet in življenje

IZRAZNOST: Gospod, ozri se na tega človeka... Spomni se na tega...

OSEBA IZ SVETEGA PISMA: Abraham (1 Mz 18,16-32: Tedaj so se možje odpravili in gledali proti Sódomi, Abraham pa je šel z njimi, da bi jih pospremil. GOSPOD si je rekel: »Ali naj skrivam pred Abrahamom, kaj nameravam storiti? Iz Abrahama bo vendar nastal velik in mogočen narod in v njem bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje. Izbral sem ga, da bo zapovedal svojim sinovom in svoji hiši za njim, naj se držijo GOSPODOVE poti in ravnajo v skladu s pravičnostjo in pravico; tako bo GOSPOD izpolnil Abrahamu, kar mu je obljubil.« GOSPOD je rekel: »Vpitje iz Sódome in Gomóre je res silno in njihov greh je izredno težak. Stopil bom dol, da vidim, ali so res počeli vse tisto, o čemer govori vpitje, ki prihaja do mene, ali ne. Izvedeti hočem.«

Moža sta se obrnila in odšla proti Sódomi, Abraham pa je še stal pred GOSPODOM. Abraham je pristopil in rekel: »Ali boš res pokončal pravičnega s krivičnim vred? Mogoče je v mestu petdeset pravičnih ljudi. Ali boš tudi te pokončal in ne boš prizanesel kraju zaradi petdesetih pravičnih, ki so v njem? Daleč naj bo od tebe, da bi ti storil kaj takega, da bi pobil pravičnega s krivičnim vred, da bi se enako zgodilo pravičnim kakor krivičnim! Daleč naj bo od tebe! Ali ne bo sodnik vse zemlje ravnal pravično?« GOSPOD je rekel: »Če najdem v Sódomi petdeset pravičnih med meščani, bom prizanesel vsemu kraju zaradi njih.« Abraham pa je rekel: »Glej, jaz, ki sem prah in pepel, sem si dovolil govoriti z Gospodom. Mogoče jih petdesetim pravičnim manjka pet, ali boš zaradi teh petih uničil vse mesto?« Rekel je: »Ne bom ga uničil, če jih tam najdem petinštirideset.« Pa je spet spregovoril in mu rekel: »Mogoče se jih tam najde štirideset.« Odgovoril je: »Ne bom storil tega zaradi teh štiridesetih.« Pa je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, če govorim; mogoče se jih tam najde trideset.« Rekel je: »Ne bom storil tega, če jih najdem trideset.« Rekel je: »Glej, dovolil sem si govoriti z Gospodom; mogoče se jih tam najde dvajset.« Rekel je: »Ne bom jih uničil zaradi teh dvajsetih.« Abraham je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, če spregovorim še tokrat: Mogoče se jih tam najde deset.« Odgovoril je: »Ne bom jih uničil zaradi teh desetih.«)

VAJA

Nadaljujemo z vajo, ki smo jo končali na 4. stopnički.

Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča.

Rekel jima je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.«

Takoj sta pustila mreže in šla za njim. In ko je šel od tam naprej, je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je in ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim. (Mt 4,18-22)

SLAVILNA MOLITEV

Hvalim te, Gospod, ker vedno delaš prvi korake in se mi bližaš. Tebi, Gospod, gre moja hvala; tvoj pogled pada name in razodeva tvojo ljubezen do mene. Ta pogled se spušča vame in se dotika mojega srca. Hvala za vso ljubezen.

PROŠNJA MOLITEV

Gospod, pomagaj mi, da postanem tvoj učenec. Da me ne bo strah tebi pustiti odprta vrata svojega srca; da me ne bo strah zapuščati stvari. Naj postanem razpoložljiv za tvoje načrte in

tvojo ljubezen, da postanem vsak dan tvoj sodelavec – da ti ponudim svojo roko v pomoč, da se uresniči tvoj načrt, ki ga imaš z nami.

MOLITEV OBŽALOVANJA

Usmili se me, Gospod. Kolikokrat nisem odgovoril na tvoje klice in vabila. Gospod, strah me je zapuščati stvari in hoditi za Teboj. Usmili se me, pomagaj mi, da bom videl in spoznaval bolj jasneje to, k čemur me vabiš.

PRIPROŠNJA

Gospod prosim te za vse, ki hodijo za teboj, da bi vztrajali na poti. Prosim te za vse duhovnike, da bi bili dobri tvoji duhovniki, in da bi nam pomagali slediti Tebi, ki si edini in večni pastir. Spremljaj jih pri vsem njihovem delu.

Tu je sedaj še nekaj prostora za tvojo molitev:

Tako smo prispeli do šeste stopnje, klina, k meditaciji.

ŠESTI KLIN (STOPNIČKA) – OČENAŠ

Po končani meditaciji, naj bo zadnja tvoja molitev Očenaš. Dobro si preberi!

Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« Rekel jim je: »Kadar molite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpusti nam naše grehe, in ne vpelji nas v skušnjavo!«
(Lk 11,1-4)

Ko so učenci Jezusa zaprosili naj jih nauči moliti, jim je ta izročil kratko in jedrnato molitev. Tako, da se jo lahko naučimo na pamet.

Jezus je učence, podaril »koncentrat« molitve, ki jo je sam molil – izročil jim je molitev vseh molitev.

NE SAMO DA JIH JE NAUČIL TE MOLITVE, V VSEM TE JE NEKAJ VELIKO VEČJEGA: S tem, ko jih je naučil te molitve, jim je izročil še mnogo več – sporočilo, da smo vsi med seboj bratje in sestre – da smo otroci istega Očeta!

Jezus je Sin, ki je prišel na svet zato, da bi govoril o svojem Očetu in tisto, kar mu je Oče izročil. Vendar ne samo to! JEZUS JE PRŠEL NA SVET ZATO, DA BI NAM POVEDAL DA JE NJEGOV OČE TUDI NAŠ OČE! Tako smo lahko vi sinovi kakor je On Sin Očeta. To je nekaj posebnega! Enkratnega, nikjer drugje tega ne najdemo!

OČKA!

Očenaš se začne z izrazom OČKA, ki zaznamuje celotno molitev. Tudi ti si SIN, ki se k očetu zateka z zaupanjem in ki Očeta doživlja kot ljubezen, ne kot sodnika... Koliko se lahko naučimo od tega našega Očeta!

Naj ti o tem pove ta zgodba:

Oče je opazoval otroka, kako se ta trudi in napenja, da bi premaknil skalo. Skala je bila res ogromna in je bilo nemogoče, da bi jo otrok premaknil. Vendar oče je pustil otroka, da vidi kako in kaj bo. Ko je otrok opešal, ga je oče vprašal: ali si prepričan, da si porabil vse svoje moči, da bi premaknil to skalo? Otrok je seveda takoj pritrdilno odgovoril. Oče pa ga je podučil: nisi vseh. Mene, ki bi lahko bil tvoja glavna moč nisi niti opazil in me prosil za pomoč.

Si razumel?

Moliti pomeni, zaupati in zanesti se na Očetovo pomoč in asistenco.

PUSTI OČETU DA POMAGA

Neka zgodba pripoveduje:

Najmlajšemu sinu velikega arhitekta Bramanteja je bilo naročeno naj nese papežu Juliji II. Neke nujne zadeve v zvezi z prenovo neke cerkve. Ko se je sin srečal z papežem mu je ta rekel: »glej, tu pred teboj je vreča zlatnikov, vzemi jih kolikor jih moreš vzeti v pest«. Mali se je nekaj časa trudil, nato pa se obrnil k papežu in mu rekel: »vaša svetost, mi bi lahko pomagali vi, ker imate malo večje roke?!«.

ZGODI SE TVOJA VOLJA:

Si sedaj razumel? Pusti Očetu – prepusti se njemu – zaupaj vanj, da bo storil tisto, kar je resnično zate najbolje in da bo to gotovo več in boljše kot tisto kar si ti prosil.

Meditacijo tako zaključi z molitvijo Očenaš; po tem, ko si ta čas posvetil poslušanju Božje besede, si postal bolj sin...

Tu pred teboj je sedaj lestve z vsemi šestimi stopnjami (stopničkami, klini).

Tako smo zaključili z predstavitvijo metode meditacije. Šest klinov naj ti pri tem pomaga. Sedaj preskusi to metodo, ko boš začel z meditacijo Božje besede – stopnje si zapiši na vzporedna mesta na lestvi.

SLIKA

To je metoda po kateri boš lahko napravil svoj PIT-STOP, po kateri se boš lahko srečal z Jezusom na bolj globok in oseben način, po kateri boš vstopil v lončarjevo delavnico in po kateri se boš potopil v globine Božje Besede.

Tako, prispeli smo skoraj do konca. Upam, da si razumel katere so tiste točke, kjer je potrebno narediti neke spremembe pri načinu tvoje molitve. Molitev je v prvi vrsti poslušanje in prvi pobudnik v molitvi je gotovo Bog.

Kaj naj bi se zgodilo ob koncu meditacije? Gotovo je sad to, da človek pride do nekega spoznanja in novega uvida.

Spustil si se namreč v lončarjevo delavnico ravno zato – da bi prisluhnil in gledal (videl - uvidel). Videti-uvideti? In kaj naj bi spoznal, videl, uvidel? Ali so to kakšna posebna doživetja, ekstaze ali kaj podobnega? Nič o d tega. Bistvo molitve je, da človek vidi in uvidi!

KAKO VIDETI IN UVIDETI?

Videti z očmi svojega srca.

KAJ NAJ BI VIDEL V LONČARJEVI DELAVNICI?

Videl in uvidel tisto, kar Bog dela samo zate. Videl velika Božja dela, spoznal, da te ima Bog neizmerno rad. Uvidel – da je molitev pogovor srca s Srcem.

To kar si videl in uvidel ni več sad samo telesnega in realnega življenja, pač pa je tu nekaj več kot samo telesno življenje. Tu je življenje duha. V tem duhu ob koncu molitve glej stvari, občuduj svet in vse kar je na njem...

Molitev je pravzaprav postaviti se na Božje (lončarjevo) vreteno in se pustiti, da nas Bog oblikuje – preoblikuje!

KO JE POTREBNO MOLITI KOT CELOTA (VES JAZ), TUDI Z TELESOM

Si kdaj videl Jude kako molijo ob Zidu žalovanja v Jeruzalemu?

Najprej, ko jih človek opazuje, se ti zdi njihovo početje smešno: namreč ves čas se premikajo in pri tem se giblje vso njihovo telo. Glava se neprestano sklanja k Zidu in nazaj.

Za vsem tem stoji prepričanje, da mora v molitvi sodelovati ves človek, ne le um.

Ta misel velja tudi za nas. Molitev ni le zadeva naše glave, se ne tiče le pameti in mišljenja.

Včasih se zgodi, da vse osredotočimo le na glavo in misli – popolnoma pa pozabimo na naše telo – podobni smo kot ta možic na sliki. (SLIKA FANTA Z VELIKO GLAVO)

Molitev naj vključuje nas kot celoto, tudi naše telo.

Za to mislijo stoji namreč nekaj zelo čudovitega: TUDI NAŠE TELO GOVORI! Ne izražamo se samo preko naših govornih aparatov, pač pa tudi preko našega telesa, gest, mimike- včasih je to za medčloveške odnose celo odločilnega pomena – bolj kot slišna govorica.

TELO GOVORI IN IZRAŽA TO KAR SE DOGAJA V ČLOVEKOVI NOTRANJOSTI!

Ko nekemu ponudiš svojo dlan s tem izražaš sprejemanje, prijateljstvo, ko nekoga potrepnjaš po ramenu mu hočeš povedati – korajžno, drži se; .. tudi telo govori, včasih celo prej kot naše besede.

NEKAJ KRETENJ (GEST), DRŽA TELESA

Poglejmo nekaj osnovnih drž telesa in si pogledajmo kakšno notranjo izraznost nosijo v sebi:

1. STOJA:

Izraža pripravljenost poslušati in slišnemu slediti. Je znamenje -BITI PRIPRAVLJEN!

Je tudi znamenje nekoga, ki je svoboden – lahko bi rekli Božjega otroka, nekoga, ki je svoboden in stoji na svojih nogah, ki je osvobojen v Jezusu Kristusu (vas pa sem imenoval prijatelje, ne služabnike).

Bodimo pozorni: stoja ne pomeni in tudi ne izraža tega –držati roke v žepih.

2. SEDENJE:

Izraža sproščenost in nekoga, ki pazljivo posluša; nekoga, ki je pripravljen dalj časa vztrajati in nima namena, da bi se umaknil, zbežal proč.

Bodimo pozorni: to ne pomeni lagodnosti, razpuščenosti.

Obstaja tudi položaj ko sedimo na drugačen način: se usedemo na svoje pete in roke položimo na kolena. To je položaj ki izraža ponižnost, voljnost in odprtost za... , poslušnost, sprejemanje.

3. KLEČANJE:

Je znamenje majhnosti, ponižnosti, znamenje tihote in češčenja – sprejemanje tega, kar se bo zgodilo.

4. PROSTRACIJA:

Je znamenje, ki izraža popolno predanost, ponižnost in češčenje.

DRŽA ROK

1. ROKE VZDIGNJENE K NEBU:

- a) znamenje nekoga, ki se predaja nekemu, ki je močnejši od njega
- b) znamenje nekoga, ki bi se rad vzdignil (povzpel, ponovno vstal...)
- c) znamenje nekoga, ki bi rad novega poleta, elana, zagona...

2. ROKE, SKLENJENE V SKODELICO:

So roke tistega, ki nima ničesar sam, ki prosi pomoči, ki je berač pred nekom... prosi za pomoč.

3. SKLENJENE ROKE:

So znamenje spoštovanja, sprejemanja, globoke molitve.

4. ROKE, PREKRIŽANE NA PRSIH:

Roke, položene na srce izražajo, da je človek ves združen v eno – v srce!

5. RAZŠIRJENE ROKE (MAŠNIKOVA DRŽA):

To je gesta prošnje, klicanja, posredništva za...

6. BITI ZVIT V KLOBČIČ:

Je znamenje, ki izraža zbranost in sprejemanje sebe.

Naučiti otroke moliti je najboljši način izražanja naše ljubezni do njih in tudi možnost da notranje zrastejo. To prinaša ta knjiga. Gre za itinerarij uvajanja v molitev – na preprost, enostaven a globok način, ki pa ni enoličen.

Program je razdeljen na poglavja, ki omogočajo, da po njih delamo z neko skupino.

Knjiga govori o različnih načinih molitve in ponuja kvalitetni preskok k prvim korakom meditacije. Gre za pripomoček dobrodošel župnikom, vzgojiteljem in katehetom.

Gimmi Rizzi, 6 gradini per pregare, ElleDiCi, Torino 2001.